

ارزیابی مسائل فنی و اجرایی ژئوممبران جهت پوشش مخازن آب

محمد موحدان^{**,*}

*نگارنده مسئول، نشانی: کرج، بلوار شهید فهمیده، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، صندوق پستی، ۳۱۵۸۵-۸۴۵

پیامنگار: m.movahedan@gmail.com

**محقق موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی

تاریخ دریافت: ۹۰/۸/۲۹؛ تاریخ پذیرش: ۹۱/۱/۲۶

چکیده

محدودیت منابع آبی در کشور، حفظ آب و کاهش تلفات آب را از مخازن ذخیره، به خصوص در مناطق خشک و نیمهخشک، کاملاً ضروری می‌نماید. برای کنترل نشت از مخازن آب، تا کنون روش‌های متعدد به کار گرفته شده است. به رغم کاربرد وسیع پوشش بتن در این مخازن، ترکخوردگی‌ها و تخربی‌ها که در دوران بهره‌برداری به دلایل گوناگون بروز می‌کند مشکلات عدیدهای نظیر نشت بیش از حد انتظار و تلفات آب را در پی دارد که کارآیی این پوشش‌ها را محدود می‌سازد. امروزه استفاده از پوشش‌های ژئوستیک، نظیر ورقه‌های ژئوممبران، به دلیل هزینه کم اجرا و نشت ناچیز آب، مورد توجه بهره‌برداران قرار گرفته است. در این تحقیق ابتدا مشکلات موجود در مراحل مختلف طراحی و اجرای پوشش ژئوممبران روی استخر ذخیره آب بتنی فرسوده بررسی و پس از آن با آزمون نشت به روش آبایستی، کارآیی این نوع پوشش در کنترل نشت آب از استخر در شرایط مختلف ارزیابی شد. نتایج نشان می‌دهد که نصب و اجرای پوشش‌های ژئومبران باید به گونه‌ای باشد که از اعمال تنفس اضافی بر آن‌ها جلوگیری شود. همچنین، اجرای این پوشش‌ها روی بتنهای با عمر بالا و دیوارهای شبیدار نیازمند تمهدیات خاص در مراحل طراحی، نصب، و نگهداری است. ارزیابی تلفات آب در استخر با پوشش ژئومبران نیز نشان می‌دهد که طراحی مناسب و اجرای دقیق اتصالات در محل اجزای جانبی استخر، تا حد چشمگیری میزان نشت را کاهش می‌دهد. همچنین نتایج نشان داد که اجرای مناسب ژئومبران و آببندی صحیح این اجزا، نشت آب از استخر را به حد ۱۶/۹ میلی‌متر در روز بر مترمربع محدود می‌کند.

واژه‌های کلیدی

آزمون نشت، استخر بتنی، تلفات آب، ورقه ژئومبران

مقدمه

مخازن ذخیره آب بتنی نقش مؤثری در تنظیم مصارف آب در بخش کشاورزی دارند. با توجه به افزایش روزافزون مصارف آب و محدودیت منابع آبی موجود، حفظ آب و کاهش تلفات از مخازن ذخیره و کانال‌های انتقال آب، به خصوص در مناطق خشک و نیمهخشک، اهمیت ویژه‌ای دارد. بر اساس تحقیقات USBR، کانال‌های پوشش نشده، تا ۵۰ درصد آب انتقالی خود را از طریق نشت از دست می‌دهند (Ivy & Narejo, 2003). تاکنون

Haynes, 2002). از سوی دیگر، روش‌های سنتی اجرای پوشش نظیر پوشش متراکم رسی یا بتن نفوذناپذیر روی برخی از خاک‌ها مانند خاک‌های گچی، ماسه‌ایی، رمبنده و ... قابل اجرا نیست و می‌تواند هزینه‌های سنگین تعویض خاک را به پروژه تحمیل کند. بنابراین، یک نوع پوشش را نمی‌توان برای تمام شرایط پیشنهاد کرد (Snell, 2001). در این شرایط، بهبود بهره‌وری از آب منوط به کاهش تلفات آب است. برای کاهش تلفات نشت آب از مخازن بتنی، از روش‌های متعدد نظیر درزبندی با تزریق اورتان تحت فشار و کاربرد واتر استاپ‌ها، درزبندها، چسب و ماستیک آب‌بندی و ... می‌توان استفاده کرد. یکی از این روش‌های کاهش تلفات نشت آب از مخازن ذخیره و استخرهای ذخیره آب، وقتی میزان نشت قابل توجه باشد، استفاده از ژئوستنتیک‌ها به خصوص ژئوممبران‌های پلیمری است. ژئوستنتیک‌ها آن بخش از مصالح ساختمانی هستند که در صنایع نساجی و شیمی تولید می‌شوند (Rahimi *et al.*, 2007). ژئوممبران‌ها ورق‌های پلیمری انعطاف‌پذیر هستند که بیشتر به عنوان پوشش نسبتاً ناقروا در موقعیت‌های مختلف (مخازن و منابع آب، فرآوری سیالات، محدود کردن نشت مخازن سیالات مختلف و مایعات صنعتی آلوده) به کار می‌روند (Scheirs, 2009). ویژگی‌های این مواد به خصوص ژئوممبران‌ها که انعطاف‌پذیری و نفوذپذیری بسیار پایین دارند باعث شده که به عنوان مصالح جدید در طرح‌های آب و خاک و در آب‌بندی استخرها، مخازن و کانال‌های آب به کار گرفته شوند (Rahimi *et al.*, 2004).

علاوه بر آن، ژئوممبران‌ها به دلیل خصوصیات دیگری نظیر سهولت اجرا، زمان اجرای کم، و پایداری مناسب می‌توانند به عنوان گزینه‌ای برای پوشش‌دار کردن مخازن ذخیره آب دارای نشت در نظر گرفته شوند. در کشور ما به دلیل پایین بودن نسبی تجربه ساخت و بهره‌برداری از این پوشش‌ها، استفاده از این مصالح می‌تواند با مشکلاتی همراه باشد (Ghorbani *et al.*, 2006).

کارآیی قابل قبول از خود نشان دهنده برای مثال، نفوذپذیری دال‌های بتنی بعد از ۲۸ روز در تخلخل ۲۸ درصد، به کمتر از 10^{-13} متر بر ثانیه نیز می‌رسد (Whitting & Walitt, 1988)، با این حال دلایل متفاوت ممکن است کارآیی این سیستم‌ها را در کنترل نشت محدود کند. برخی عوامل مثل هزینه‌های زیاد اجرا، مشکلات ناشی از تخریب و ترک خوردگی پوشش بتنی، گسترش ترک‌ها به دلایلی نظیر کیفیت نامناسب بتن استفاده شده، کیفیت نامناسب اجرایی و فرسودگی بتن، و عملکرد نامناسب واتر استاپ‌ها باعث افزایش نشت شده و در نهایت کاهش کارآیی مخازن آب را به دنبال دارد. کاهش تلفات آب از سازه‌های انتقال و ذخیره آب کشاورزی، علاوه بر افزایش راندمان ذخیره و انتقال آب، به کاهش زمان انتقال آب و آبیاری کمک می‌کند و ضمن افزایش تولیدات کشاورزی، هزینه تولید را نیز کاهش خواهد داد. بنابراین، یکی از راه‌های مهم در استفاده بهینه از منابع آب و خاک، استفاده از کانال‌ها و استخرها با پوشش‌های مناسب است تا آب از منابع به محل مصرف به طریق مطمئنی منتقل و توزیع شود. در این صورت، پوشش کانال‌ها و مخازن می‌تواند به طور مؤثری در بهبود بهره‌وری از آب مشارکت نماید (Schultz & De Wrachien, 2002). امروزه پوشش‌های مرسوم کانال‌ها و استخرهای ذخیره آب در شبکه‌های آبیاری، که معمولاً از بتن هستند و برای آن‌ها سرمایه‌گذاری‌های کلان شده است، به خوبی شناخته شده‌اند و بهره‌برداری و نگهداری از آن‌ها هم ساده به نظر می‌رسد. با این حال شواهد نشان می‌دهد که روش‌های مرسوم استفاده از پوشش‌های سخت به منظور کاهش نشت از کانال‌ها و مخازن ذخیره آب در برخی موارد کارآیی مورد انتظار را ندارند و در اغلب موارد نیز کمبود آب یا مشکلات زهکشی ناشی از تلفات نشت از کانال‌ها (یا مخازن ذخیره آب) تشید می‌شود (Rahimi *et al.*, 2007). برای نمونه، به رغم دوام مناسب پوشش‌های بتنی، کارآیی بلندمدت آن‌ها در کنترل نشت به دلیل بروز ترک‌های تصادفی می‌تواند محدود شود (Swihart and

نوع پوشش در کنترل نشت آب از این استخراج طیر در شرایط متفاوت نیز ارزیابی شد.

مواد و روش‌ها

مخزن ذخیره آب مورد تحقیق شامل استخراج بتی برای ذخیره آب کشاورزی با ابعاد $40 \times 40 \times 62$ متر در کف و 3×3 متر در تاج با شیب دیواره ۱ به ۳ (قائم به افقی) و حجم مفید ۱۰۰۰۰ مترمکعب است که به منظور تنظیم و ذخیره آب آبیاری برای مزرعه‌ای ۵۰۰ هکتاری واقع در منطقه کرج از آن استفاده می‌شود. مخزن آب مورد نظر در خاکریزی واقع شده و آب از طریق سه لوله فلزی به قطر ۲۰ سانتی‌متر (هر یک منشعب از یک چاه آب) وارد آن می‌شود. لوله‌های ورودی در داخل حوضچه‌ای به ابعاد 3×1 متر و عمق ۱ متر قرار دارند. کف حوضچه نسبت به کف استخراج ۱۶ اینچ در همین حوضچه قرار دارد که مانند حوضچه مکش عمل می‌کند. استخراج بتی با عمری حدود ۳۰ سال، با مشکلات عمده‌ای نظیر نشت فراوان آب به دلیل وجود درز و ترک در بتن دیواره‌ها، نشست و تخریب بتن، رویش علفهای هرز، رسوب زیاد روبه‌رو است. با توجه به میزان زیاد نشت از استخراج از یک سو و کمبود آب از سوی دیگر (و یا به عبارت بهتر مسائل موجود در بهره‌برداری و نگهداری)، اصلاح وضع موجود استخراج در دستور کار قرار گرفت. به دلائلی چند تصمیم گرفته شد از پوشش ژئوممبران استفاده شود از جمله: تنگ بودن فرصت (ناممکن بودن قطع بهره‌برداری به مدت طولانی)، ارزان بودن، تهیه و حمل آسان‌تر، قابلیت دسترسی بهتر، سادگی کاربرد، دارا بودن عملکرد بالا از نظر کنترل نشت و برخورداری از دوام مناسب.

به منظور انتخاب نوع ژئوممبران مناسب، ابتدا ویژگی انواع ژئومبران در دسترس، بررسی شد. با توجه به آن که ژئومبران‌ها عموماً متشکل از مولکول‌های خطی از گروه‌های تکراری هستند، ویژگی‌های آن‌ها نیز تا حدی تابعی از این گروه‌های تکراری است. مثلاً پلی‌اتیلن

یکی از ویژگی‌های ذاتی ژئومبران‌ها، نفوذپذیری بسیار پایین آن‌ها در برابر محدوده‌ای وسیع از گازها، بخارها، و مایعات است (Anon, 2006). ژئومبران دست نخورده و آسیب ندیده، عملاً در برابر جریان سیالات نفوذناپذیر محسوب می‌شود (Weber, 2008). برای نمونه، نفوذپذیری ژئومبران‌های PVC و HDPE به ترتیب در محدوده 10^{-14} و 10^{-12} سانتی‌متر بر ثانیه قرار دارد (Scheirs, 2009) که این مقدار به طور معنی‌داری از هدایت هیدرولیکی بیشتر خاک‌ها کمتر است (Koerner, 1998)، با توجه به نفوذپذیری 10^{-9} سانتی‌متر بر ثانیه برای بتن تخریب نشده (Aldea *et al.*, 1999)، نفوذپذیری ژئومبران‌های یاد شده حداقل ۱۰۰۰ بار از نفوذپذیری متوسط بتن کمتر است. ورق‌های نازک پلاستیک پلی‌اتیلن به دلیل هزینه‌های پایین، نصب سریع، و طول عمر مناسب، ممکن است گزینه‌ای در برابر بتن معمولی، صفحات بتی، و پوشش‌های آجری کانال‌ها باشد (Branscheid, 1997). اما این کارآیی در کاهش نشت تابعی از عوامل مختلف به خصوص شرایط اجرایی و نگهداری و بهره‌برداری است. در زمینه ژئومبران‌ها و کاربرد این مصالح در کانال‌های انتقال آب تحقیقات قابل توجهی شده است (Ghorbani *et al.*, 2006; Sattari & Swihart Snell, 2001; Anon, 2003; Pourmehr, 2007 & Haynes, 2002) اما درباره کاربرد این مصالح در استخراج‌های ذخیره آب ارزیابی جامعی وجود ندارد.

ژئومبران‌ها همانند سایر مصالح ژئوستنتیک از لحاظ مواد اولیه مورد استفاده و قابلیت کنترل کیفی در مراحل تولید، نسبت به مصالح مرسوم مورد استفاده در آبیاری و زهکشی یکنواختی بالاتری دارند اما مثل مصالح دیگر، اجرای مناسب پوشش‌های ژئوستنتیک فاکتوری اساسی جهت بهره‌گیری از کارآیی آن‌ها در کنترل نشت آب است (Movahedian *et al.*, 2010). هدف از این تحقیق، بررسی مسائل اجرایی و بهره‌برداری از استخراج ذخیره آب کشاورزی بتی است که با لایه‌ای از ژئومبران پلیمری از نوع HDPE لاینینگ شده است. کارآیی استفاده از این

پلیمر به هم می‌ریزد و ماده انعطاف‌پذیرتر می‌شود. در جدول ۱ ویژگی‌های ۵ نوع ژئوممبران شامل پلی‌اتیلن سخت (HDPE)، پلی‌اتیلن سبک خطی (LLDPE)، پلی‌پروپیلن انعطاف‌پذیر (fPP)، پی‌وی‌سی (PVC)، و لاستیک بوتیل (Butyl rubber) ارائه شده است.

سخت یا HDPE، متشکل از مولکول‌های خطی از گروه‌های تکراری CH_2 است و به واسطه ساختار متقارن و منظم، بلوری شکل و نسبتاً خشک است اما با جایگزینی یکی از اتم‌های هیدروژن با یک گروه حجمی متیل (همانند پلی‌پروپیلن انعطاف‌پذیر یا fPP) یا حتی با یک اتم کلر حجمی‌تر (برای مثال در PVC)، شکل بلوری

جدول ۱ - مقایسه ویژگی‌های برخی از ژئوممبران‌ها (Scheirs, 2009)

نوع ژئوممبران	مزیت‌ها	معایب
HDPE	مقاومت شیمیایی وسیع مقواومت جوش خوب و قیمت نسبی بالا. ویژگی‌های خوب در دمای پایین	پتانسیل برای شکاف در اثر تنش. اینسیط حرارتی بالا و مقواومت پایین در برابر سوراخ شدن. ویژگی‌های کرنش چند محوری ضعیف
LLDPE	انعطاف‌پذیری بهتر از HDPE. گستردن ساده‌تر از HDPE ویژگی‌های کرنش چند محوری خوب می‌تواند در کارخانه ساخته و تازه شود بنابراین درزهای صحرایی کمتری دارد.	مقواومت به UV کمتر از HDPE. مقواومت شیمیایی کمتر از HDPE
fPP	ویژگی‌های مقواومت چند محوری عالی و مطابقت خوب در اجرا	محدودیت مقواومت به هیدروکربن‌ها و کلریدهای موجود در آب
PVC	گستردن شدن و کارکرد خوب садگی درزیندی. می‌تواند تازه شود، درزهای صحرایی کمتری دارد	مقواومت کم به UV و ازن مگر آنکه با فرمولاسیون خاصی تهیه شود. مقواومت کم در برابر هوازدگی. کارآیی ضعیف در دماهای پایین و بالا
Butyl rubber	مقواومت خوب به UV و هوازدگی. مقواومت خوب به ازن	مقواومت کم در برابر پاره‌شدگی، مقواومت کششی پایین. مقواومت پایین به هیدروکربن‌ها و سختی درزیندی

ضخامت ۱/۵ میلی‌متر به منظور پوشش انتخاب گردید که همراه با یک لایه ژئوتکستایل روی بتن بستر قرار می‌گیرد. مشخصات مصالح انتخابی در جدول ۲ ارائه شده است.

بررسی‌ها نشان می‌دهد که در استخرهای ذخیره آب کشاورزی کشور، عمدها از ژئوممبران HDPE با ضخامت بیشتر از ۱ میلی‌متر استفاده شده است (Movahedian *et al.*, 2010). بنابراین ژئومبران HDPE سیاه رنگ با

جدول ۲ - مشخصات عمومی پوشش ژئوستیک استخر ذخیره آب.

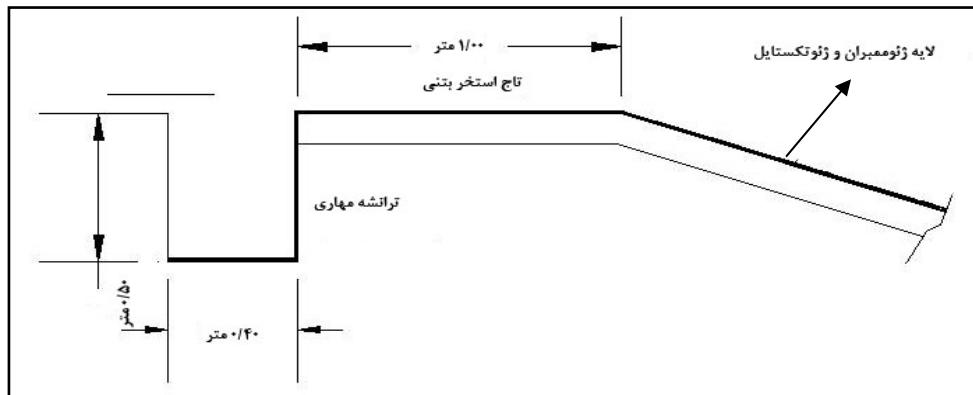
پارامتر	مشخصات
جنس پوشش	یک لایه ژئوتکستایل و ژئومبران روباز
مشخصات ژئوتکستایل	ژئوتکستایل نیافته سبز رنگ ساخت داخل با وزن ۵۰۰ گرم بر مترمربع
مشخصات ژئومبران	HDPE سیاه رنگ صاف به ضخامت ۱/۵ میلی‌متر ساخت خارج
سطح پوشش شده	۵۰۰۰ متر مربع

حذف شدند. در مرحله بعد با ملات ماسه سیمان ترک‌های بزرگ درزگیری و حفره‌ها پر شدند. پس از

قبل از نصب ژئوتکستایل روی بستر بتنی، ابتدا تمام رسوبات به بیرون از استخر منتقل و علف‌های هرز موجود

پس از تأیید کیفیت، این مصالح به کار گرفته شدند. ابتدا ژئوتکستایل‌ها روی استخر گسترده و سپس محل‌های همپوشانی آن‌ها به یکدیگر متصل گردید. لایه ژئوتکستایل و ژئوممبران نصب شده بر روی استخر، در ترانشه مهاری ایجاد شده در تاج استخر، مهار شد (شکل ۱).

آماده‌سازی بستر، رول‌های ژئوتکستایل و ژئومبران به محل پروژه حمل و به داخل استخر منتقل گردیدند. پیش از آغاز مراحل نصب و به منظور ارزیابی مشخصات فیزیکی، مکانیکی و شیمیایی مصالح ژئوسنتتیک، نمونه‌هایی از رول‌های ژئومبران و ژئوتکستایل تهییه و در آزمایشگاه بررسی شد.

شکل ۱- ترانشه مهاری حفر شده و لایه ژئومبران و ژئوتکستایل نصب شده روی استخر.

ژئومبران با ترانشه مهاری تثبیت شدند (شکل ۱). پس از اتصال تمام ژئومبران‌ها و مهار آن‌ها، ترانشه حفر شده با استفاده از ماشین پر و به صورت دستی هموار شد. در حوضچه کف استخر نیز به دلیل وجود لوله‌های ورودی و خروجی در یکی از دیوارهای از نئوپرن، تسمه فلزی، و میخ فولادی استفاده شد (شکل ۲). بدین ترتیب استخر برای بهره‌برداری آماده و آبگیری شد.

در ژئوتکستایل، همپوشانی‌ها (حداقل ۱۵ سانتی‌متر) با استفاده از جوش هوای داغ به یکدیگر اتصال یافتند و در مرحله بعد رول‌های ژئومبران با دستگاه جوش گوئه مضاعف (با همپوشانی حداقل ۱۰ سانتی‌متر)، به یکدیگر متصل شدند. به منظور مهار و تثبیت ژئومبران روی استخر، ابتدا از تسمه‌های فلزی و میخ فولادی در تاج استخر استفاده شد اما به دلیل مسائل اجرایی و با توجه به شبی زیاد دیوارهای استخر، لبه‌های بالای ژئوتکستایل و

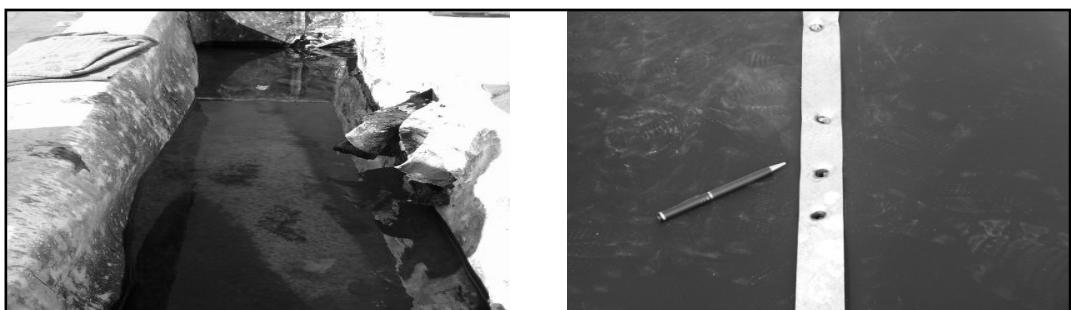

شکل ۲- حوضچه کف استخر و موقعیت لوله‌های ورودی و لوله خروجی در آن بعد از پوشش.

با توجه به تجربه‌های موجود کشور انتخابی مناسب بود اما در خصوص فاکتورهای نصب ژئوممبران باید دقت بیشتری می‌شد؛ برای مثال، در طراحی مهار ژئوممبران در تاج استخر، تسمه فلزی و میخ فولادی لحاظ شده بود که در عمل دیده شد این اتصالات به دلایلی مانند عمر بالا و کیفیت پایین بتن در تاج، کیفیت لازم را ندارند، از جمله میخ‌های فولادی استحکام لازم را نداشتند (شکل ۳).

مسائل مربوط به طراحی

با توجه به تعداد زیاد ژئوممبران‌های پلیمری موجود در بازار، انتخاب نوع مصالح که با در نظر گرفتن کاربرد مورد نظر، مناسب‌ترین کارآیی را داشته باشد اهمیت خاصی دارد زیرا انواع ژئوممبران ویژگی‌های متفاوت دارند که بر چگونگی نصب، دوام، طول عمر، و کارآیی کلی آن‌ها تأثیر می‌گذارد. در پروژه مورد نظر، انتخاب نوع ژئوممبران

شکل ۳- کیفیت نامناسب اتصال میخ‌های فولادی و جدا شدن پوشش اضافی اجرا شده در ورودی کف استخر.

raig در کشور برای ژئوممبران‌ها که در این پروژه نیز اجرا شده‌اند عبارت‌اند از شاخص جریان مذاب^۱ (MFI)، میزان و پخش کربن سیاه، زمان القای اکسایش^۲ (OIT)، آزمون تعیین ضخامت، و آزمون کشیدگی^۳ و آزمون‌های عملکردی^۴ به ندرت استفاده می‌شوند.

جابه‌جایی و آماده سازی بستر
ژئوستیک‌ها نیز مانند سایر مصالح نیازمند استفاده از روش‌های مناسب در جابه‌جایی و نگهداری هستند. استفاده از روش‌های نامناسب در جابه‌جایی، ضمن آسیب رساندن به مصالح، در مراحل بهره‌برداری نیز اختلال ایجاد خواهد کرد. با توجه به بزرگی ابعاد و وزن زیاد رول‌های ژئوممبران (عرض ۷ متر، طول ۱۴۰ متر و وزن ۱۴۰ کیلوگرم)، جابه‌جایی آن‌ها با استفاده از تسمه باعث تمرکز تنش در وسط رول‌ها و کشیدگی بیش از حد در این ناحیه می‌شود. بنابراین باید از دو تسمه با فاصله مناسب استفاده

همچنین برای آب‌بندی در حوضچه کف استخر استفاده از نشوپرن و تسمه و میخ فولادی در نظر گرفته شده بود، اما همان‌گونه که بعداً اشاره خواهد شد، در عمل این سیستم باید کلاً تغییر داده می‌شد زیرا کارآیی مورد انتظار را برآورده نمی‌کرد (شکل ۳). بنابراین لازم است در خصوص عملکرد هر پروژه روش‌های طراحی با معیارهای لازم مطابقت داشته باشد. در این پروژه در نهایت از ترانشه مهاری در تاج استخر، و برای آب‌بندی حوضچه کف استخر نیز از روش مناسب دیگری استفاده شد که در بخش اجزای جانبی استخر بدان اشاره شده است. در هر حال، نکته مهم آن است که ژئوممبران (به خصوص ژئومبران HDPE یا پوشش دهنده‌ها) باید به عنوان یک مانع در برابر آب در نظر گرفته شود و به هیچ‌وجه نباید به عنوان عاملی برای تحمل تنش لحاظ گردد و هدف از طراحی مناسب باید آن باشد که تنش‌ها را در ژئومبران به حداقل برساند. نکته دیگر آنکه آزمون‌های شاخص^۱

1- Index test

3- Oxidation Induction Time

5-Performance test

2- Melt Flow Index

4- Tensile test

شد. بدین منظور پس از اتمام مراحل اجرای پوشش ژئوممبران در طرح مورد بررسی، استخر تا تراز نرمال آبگیری و تغییرات رقوم سطح آب در استخر طی ۲۴ ساعت (d_v) با نصب چاهک مشاهداتی و شاخص در گوشاهای از استخر بر حسب میلی‌متر ثبت شد (شکل ۴).

با تعیین سطح آزاد استخر (A_T)، میزان تغییرات حجم استخر در طول آزمون (d_v) تعیین گردید.

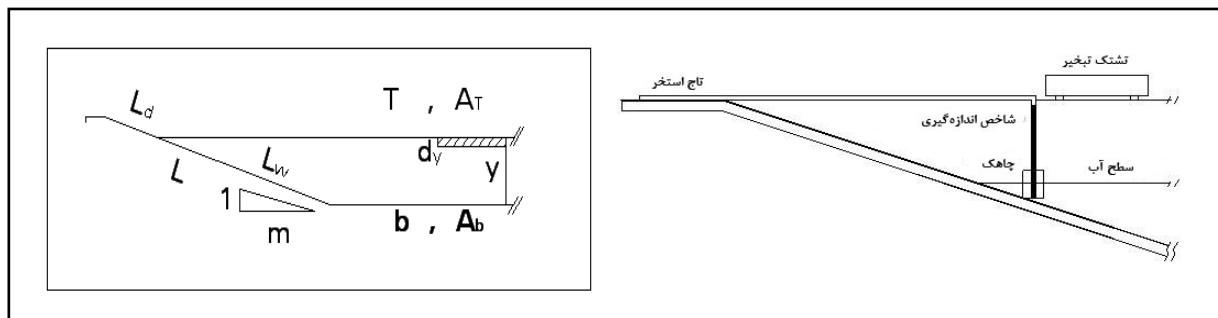
پارامترهای استخر برای اندازه‌گیری

تلفات آب، در شکل ۴ نشان داده شده است.

شود تا تنש کمتری به ژئوممبران وارد آید. روش انتقال صالح به داخل استخر نیز می‌باشد به روش مناسبی صورت گیرد. در پروژه مورد نظر، به دلیل سختی انتقال مستقیم به داخل استخر، رول‌ها ابتدا به لبه استخر انتقال یافته و رها شدند تا در داخل استخر قرار گیرند. این روش انتقال باعث آسیب‌دیدگی لایه‌های رویی رول‌ها شد از جمله فرورفتگی سنگریزه‌های موجود در استخر، سوراخ‌شدنی، خراش افتادگی، و تاشدگی لبه‌های ژئومبران. کلیه قسمت‌های آسیب دیده قبل از اجرا حذف شدند.

اندازه‌گیری تلفات آب

میزان تلفات آب از استخر به روش ایستی^۶ اندازه‌گیری

شکل ۴- اندازه‌گیری تلفات آب در استخر و پارامترهای مربوط آن.

که در آن، $V_{Leak} = V_E - V_V - V_E$ = حجم تلفات آب ناشی از نشت از ژئومبران (مترمکعب)، d_v = تغییرات حجم آب استخر در طول آزمون (مترمکعب)، V_V = حجم تلفات آب از شیرهای مزرعه (مترمکعب)، V_E = حجم تلفات تبخیر و بادبردگی از سطح آزاد استخر (مترمکعب)، A_w = مساحت خیس شده ژئومبران (مترمربع) و I = ارتفاع خالص نشت آب در واحد سطح (متر در روز بر مترمربع) است (تماماً برای ۲۴ ساعت).

جدول ۳، پارامترهای مختلف استخر همراه با تعریف‌ها و محدوده تغییرات آن‌ها را نشان می‌دهد. مرحله

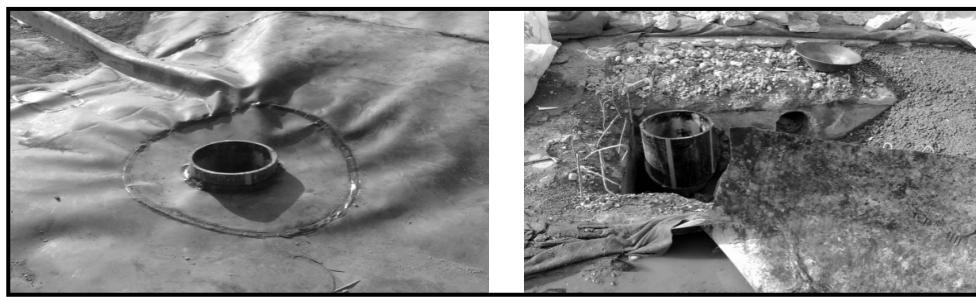
با توجه به آن که لوله خروجی از استخر به ۲۴ شیر آبگیری در مزرعه متصل شده است، مقدار نشت آب ناشی از عملکرد نامناسب آن‌ها، در این مدت زمان به روش حجمی اندازه‌گیری شد (V_V). برای تعیین میزان تبخیر آب از سطح آزاد استخر، از تشتک تبخیر کلاس A استفاده شد تا ارتفاع خالص تبخیر (h_e) طی ۲۴ ساعت و حجم تلفات تبخیر (V_E) مشخص شود (شکل ۴). حجم و ارتفاع خالص نشت آب از استخر با پوشش ژئومبران از رابطه‌های (۱) و (۲) تعیین گردید.

$$V_{Leak} = d_v - V_V - V_E \quad (1)$$

$$I = (V_{Leak} / A_w) \times 1000 \quad (2)$$

آزمون نشت در هر سه مرحله تکرار و در هر مرحله ارتفاع خالص نشت بر حسب میلی‌متر در روزبر مترمربع (I) تعیین شد. پارامترهای مورد استفاده در تعیین میزان نشت خالص و محدوده تغییرات آن‌ها در جدول ۳ ارائه شده است.

دوم آزمون نشت، پس از اصلاحات در حوضچه اجرا شد. این اصلاحات شامل پوشاندن کامل حوضچه کف استخر با پوشش یکپارچه و آببندی دور لوله‌ها با حلقه‌های فلزی، و استفاده از نوار آببند بود. مرحله سوم نیز شامل پر کردن حوضچه کف استخر و جایگزینی آن با یک لوله در کف استخر، و آزمون نشت بود (شکل ۵).

شکل ۵- حذف حوضچه، جایگزینی لوله خروجی با اتصال زانویی و لوله پلی اتیلن به آن و اتصال ژئوممبران به این لوله.

جدول ۳- علائم، تعریف‌ها و محدوده تغییرات پارامترهای مربوط به استخر

ردیف	علامت	رابطه	دامنه تغییرات
عرض کف (متر)	b	-	40
شیب دیواره	m	-	3
عمق (متر)	y	-	$0 \leq y \leq 4$
تغییرات عمق آب (متر)	d_y	-	$0 \leq d_y \leq 4$
طول خشک شیب (متر)	L_d	-	$0 \leq L_d \leq 12.5$
مساحت کف استخر(مترمربع)	A_b	b^2	1600
عرض سطح آزاد (مربع)	T	$b+2my$	$40 \leq T \leq 64$
مساحت سطح آزاد استخر (مربع)	A_T	T^2	$1600 \leq A_T \leq 4096$
طول شیب (مربع)	L	$b+2my_{max}$	12.5
طول تر شیب (مربع)	L_w	$y(1+m^2)^{0.5} = L - L_d$	$0 \leq L_w \leq 12.5$
مساحت خشک استخر(مربع)	A_d	$2L_d(T+T_{max})$	$0 \leq A_d \leq 2600$
مساحت تر شده استخر (مربع)	A_w	$A_b+2L_w(b+T)$	$0 \leq A_d \leq 4200$
حجم استخر (مربع)	V	$y(A_b+A_T)/2$	$0 \leq T \leq 11392$
تغییرات حجم استخر(مترمکعب)	d_V	$(A_T+2md_y(md_y-T))dy$	$0 \leq T \leq 11392$
تلفات آب از شیوه‌های مزرعه (مترمکعب)	V_V	-	-
ارتفاع تبخیر از سطح آزاد آب (متر)	h_E	-	-
حجم تبخیر از سطح آزاد استخر(مترمکعب)	V_E	$(A_T+2m h_E (m h_E -T)) h_E$	-
حجم خالص نشت آب از استخر(مترمکعب)	V_{leak}	$d_V-V_V-V_E$	-
ارتفاع خالص نشت از استخر (متر در روز بر مترمربع)	I	$1000 \times V_{leak}/A_w$	-

مسائل توجه ویژه شود. به همین دلیل ابتدا مسائل موجود در مراحل مختلف طراحی، انتخاب مصالح، آماده سازی بسترهای، نصب، کنترل کیفی و بهره‌برداری بررسی و پس از آن میزان نشت آب از پوشش ژئوممبران استخر ارائه شد. نتایج آزمون‌های عملکردی مصالح مورد استفاده شامل مقاومت کششی، مقاومت به پارگی، تغییر طول، شاخص جریان مذاب و زمان القای اکسایش در جدول ۴ ارائه شده است.

نتایج و بحث
در این تحقیق ابتدا مسائل مربوط به کاربرد پوشش ژئوممبران روی بستر بتنی (استخر ذخیره آب کشاورزی) بررسی و پس از آن کارآیی این سیستم در کنترل نشت آب از سیستم ارزیابی شد. بررسی دقیق‌تر پروژه مورد نظر با استفاده از ژئوممبران نشان داد که در مراحل مختلف اجرای پروژه مسائل متعددی وجود دارد که برای بهره‌مندی مناسب از مزایای ژئومبران‌ها لازم است به این

جدول ۴- نتایج آزمون ورق ژئومبران مورد استفاده (HDPE) صاف با ضخامت ۱/۵ میلی‌متر)

عنوان آزمون	روش آزمون	نتیجه آزمون	حدوده مناسب	GRI (Anon, 2011)
شاخص جریان مذاب MFI (۱۹۰ درجه سانتی‌گراد، ۲/۱۶ کیلوگرم)، (گرم بر ۱۰ دقیقه)	D1238	۰/۰۶	<۱۰.	
شاخص جریان مذاب MFI (۱۹۰ درجه سانتی‌گراد، ۵ کیلوگرم)، (گرم بر ۱۰ دقیقه)	D1238	۰/۳۱۶	<۱۰.	
دانسیته (گرم بر متر مکعب)	D792	۰/۹۴۸	>۰/۹۴۰.	
مقادیر دوده (درصد)	D1603/D4218	۲/۳۱	۲/۰-۳/۰	
میانگین استحکام پارگی (نیوتن)	D1004	۲۴۳/۵۳	>۱۸۰	
میانگین استحکام کششی (نیوتن بر متر)	D6693	۳۶/۰۴	>۲۲	
میانگین افزایش طول نسبی در نقطه پارگی (درصد)	D6693	۶۷۲/۵۹	>۷۰	
زمان القای اکسایش OIT (دقیقه)	D3895	۵۶/۱	>۱۰۰	

پوشش ژئومبران در اجزای جانبی استخر
اجزا یا تجهیزات جانبی استخر شامل حوضچه‌ها یا لوله‌های ورودی و خروجی آب است. یکی از مهمترین مسائل در کاربرد ژئومبران‌ها، اتصال مناسب لایه ژئومبران به اجزای استخر و آببندی در این قسمت‌های است. در این پژوهه، ابتدا تمام حوضچه کف استخر به جز لوله‌های ورودی و خروجی با ژئومبران پوشانده و درزها با دستگاه جوش اتوماتیک به هم متصل شدند. دور لوله‌های ورودی و خروجی نیز با استفاده از نوار لاستیکی، تسمه فلزی و میخ فولادی آببندی شد (شکل ۳). اما در عمل مشاهده گردید که استفاده از این روش در چنین موقعیتی مناسب نیست. دلیل این امر وجود

ارزیابی نتایج آزمون در جدول ۴ نشان می‌دهد که مصالح مورد نظر مشخصات قابل قبولی دارند. با این حال لازم است یادآوری گردد که چنین آزمون‌هایی بیشتر برای کنترل کیفی و انتخاب بهترین مصالح از میان چند نوع موجود، مناسب است. بی‌توجهی به آزمون‌های عملکردی و صحرایی، ناشی از نبود استاندارد مدون استفاده از ژئوسنتیک‌ها و مجهز نبودن آزمایشگاه‌ها به دستگاه‌های آزمون بزرگ مقیاس^۱ و صحرایی است که برای شناخت عملکرد مصالح در محل پروژه و به هنگام نصب، مؤثرتر هستند. این امر به ویژه در مورد محصولات جدید (داخلی و خارجی) که شناخت کمتری نسبت به آن‌ها وجود دارد، اهمیت ویژه‌ای دارد.

خرطومی^۱ از جنس ژئوممبران است و در این حالت نیز لازم است ژئوممبران زیر خرطومی در تماس با بستر زیرین باشد. به دلیل بروز مسائل ناشی از عملکرد نامناسب در محل حوضچه به ناچار در این پرتوه حوضچه از استخراج حذف شد و به جای آن لوله‌های ورودی از بالای استخر آب را به استخر می‌ریختند و لوله خروجی با استفاده از یک زانویی پلی‌اتیلن به کف استخر آورده و ژئوممبران به این لوله جوش داده شد (شکل ۵).

ارزیابی تلفات از مخزن آب با پوشش ژئوممبران
نتایج حاصل از آزمون‌های نشت در مراحل مختلف، در جدول ۵ خلاصه شده است.

زوایای تندرست در حوضچه است که مانور دستگاه جوش را در این نواحی مشکل می‌کند و جوش‌ها در این ناحیه‌ها اتصال مناسبی نخواهد داشت. بنابراین، وجود درز و نشت آب از این نواحی کاملاً محتمل است. بررسی‌های بعدی این مسئله را تأیید کرد. مشاهدات نیز متصل نبودن درزها در گوشه‌های حوضچه تائید کرد. به دلیل جریان شدید آب در محل لوله‌های ورودی و خروجی، امکان اعمال تنفس و جداسدن نوارهای فلزی در این ناحیه وجود دارد. در چنین موقعی باید اجزای جانبی اصلاح یا ژئوممبران به صورتی مناسب به این لوله‌ها متصل شود. یک راه حل به منظور اتصال ژئومبران به لوله فلزی، استفاده از

جدول ۵- نتایج آزمون‌های نشت از استخر با پوشش ژئومبران به روش آب‌ایستی در مراحل مختلف

مشخصات آزمون				پارامتر
مرحله سوم	مرحله دوم	مرحله اول		
آب ایستی	آب ایستی	آب ایستی		نوع آزمون نشت
۲۴	۲۴	۲۴		زمان آزمون (ساعت)
۳/۴۵	۳/۵۰	۳/۳۳		عمق آب (متر)
۶۰/۷	۶۱/۰	۶۰/۰		عرض سطح آزاد (متر)
۳۶۸۴	۳۷۲۱	۳۶۰۰		مساحت سطح آزاد (مترمربع)
۰/۰۲۱	۰/۰۵۳	۰/۱۲۰		تغییرات عمق آب استخر (متر)
۰/۰۰۳۵	۰/۰۰۸۴	۰/۰۰۳۲		ارتفاع خالص تلفات تبخیر از سطح استخر (متر)
۷۷	۱۹۶	۴۲۷		تغییرات حجم استخر یا تلفات خالص آب (مترمکعب)
۱۳	۳۱	۱۲		حجم تبخیر و بادبرگی از سطح آزاد آب (مترمکعب)
۰	۵۹	۱۲۰		میزان تلفات آب از شیرها (مترمکعب)
۶۴	۱۰۶	۲۹۵		میزان تلفات خالص آب از پوشش ژئومبران (مترمکعب)
۱۰/۹	۱۱/۱	۱۰/۵		طول تر شیب (متر)
۳۷۹۷	۳۸۳۶	۳۷۰۶		مساحت تر شده ژئومبران (مترمربع)
۱۶/۹	۲۷/۶	۷۹/۶		ارتفاع خالص نشت آب (متر بر روز بر مترمربع)
۳۰				توصیه فائو (FAO) برای میزان نشت مناسب (میلی‌متر در روز بر مترمربع)

فلزی و میخ فولادی به دور لوله‌ها، میزان خالص نشت برابر ۷۹/۶ میلی‌متر در روز بر مترمربع به دست آمده است که اگرچه در مقایسه با مقدار نشت قبل از پوشش ژئومبران (۲۰۰ میلی‌متر در روز بر مترمربع) مناسب به نظر می‌رسد،

جدول ۵ نشان می‌دهد که ارتفاع خالص نشت (I) در مراحل مختلف در محدوده ۱۶/۹-۷۹/۶ میلی‌متر در روز بر مترمربع تغییر کرده است. در مرحله اول یعنی پس از پوشش حوضچه کف استخر با لاستیک آببند و تسمه

چشم کنترل می‌شود. آزمون نشت آب از پوشش ژئوممبران به روش آبایستی می‌تواند در غیاب آزمون‌های بزرگ مقیاس، راه حل مناسبی جهت بررسی کیفیت اجرای پوشش ژئوممبران باشد.

نتیجه‌گیری

در این تحقیق مسائل اجرایی پوشش ژئومبران روی یک استخر بتنی فرسوده با نشت زیاد آب بررسی شد، نتایج نشان داد که در مراحل مختلف اجرای پروژه مسائل متعددی وجود دارد که بهره‌مندی مناسب از مزایای ژئومبران‌ها را مختل می‌کند.

۱- انتخاب نوع ژئومبران، با توجه به نتایج تجربی در دسترس، کاری است ساده اما در مورد فاکتورهای نصب ژئومبران باید دقت بیشتری شده و نکات لازم در طراحی مهار ژئومبران در تاج استخر و آببندی اجزای جانبی در نظر گرفته شوند. همچنین با توجه به حساس بودن مصالح ژئوستنتیک در برابر تخریب مکانیکی و تنش‌ها، لازم است که در جابه‌جایی‌ها و آماده سازی بستر احتیاط و از روش‌های مناسب استفاده شود تا آسیب دیدگی‌ها به حداقل برسد. در تمام مراحل حتی به هنگام بهره‌برداری نباید تنش اضافی بر ژئومبران‌ها اعمال شود.

۲- برای ژئومبران‌ها عمدتاً آزمون‌های شاخص در نظر گرفته می‌شود که بیشتر جهت کنترل کیفی و انتخاب بهترین مصالح است در حالی که آزمون‌های بزرگ مقیاس و آزمون‌های صحرایی برای شناخت عملکرد مصالح در محل اجرای پروژه و به هنگام نصب مؤثرتر هستند. بنابراین پیشنهاد می‌شود بر آزمون‌های بزرگ مقیاس و آزمون‌های صحرایی تأکید بیشتری شود. این پیشنهاد به خصوص برای محصولات جدید (داخلی و خارجی)، که شناخت کمتری نسبت به آن‌ها وجود دارد، با اهمیت است. بنابراین گسترش استفاده از مصالح ژئوستنتیک در مخازن ذخیره آب ایجاب می‌کند که در خصوص کیفیت

اما با توجه به نفوذپذیری بسیار پایین ژئومبران‌ها قابل توجه است. پوشش کامل حوضچه کف استخر با لایه‌ای یکپارچه و آببندی دور لوله‌ها با حلقه‌ای فلزی و نوار آببند (مرحله دوم)، مقدار خالص نشت را به ۲۷/۶ میلی‌متر در روز بر مترمربع کاهش داده است که با توجه به ناچیز بودن مساحت ژئومبران حوضچه کف استخر نسبت به مساحت کل ژئومبران استخر، نقش آببندی مناسب این بخش را در کاهش نشت آب به خوبی نشان می‌دهد. مقدار نشت مرحله دوم در محدوده مناسبی قرار دارد (توصیه فائق، جدول ۵) اما با توجه به نفوذپذیری ناچیز ژئومبران و به خصوص مسائل بهره‌برداری از استخر، نتایج اجرای مرحله سوم که در آن محل ورود و خروج لوله‌ها تغییر یافت نشان می‌دهد که مقدار نشت آب به ۱۶/۹ میلی‌متر در روز در هر متر مربع ژئومبران کاهش یافته است. این مقدار در مقایسه با مقدار نشت قبل از پوشش و نتایج حاصل از اجرای مراحل اول و دوم، و مقایسه آن با آنچه فائق قبل قبول می‌داند (۳۰ میلی‌متر در روز در هر متر مربع) در محدوده کاملاً مناسبی قرار دارد که به خوبی کارآیی پوشش ژئومبران خوب اجرا شده را در کنترل نشت نشان می‌دهد.

با توجه به نفوذپذیری بسیار پایین ژئومبران‌ها این انتظار هست که مقدار نشت آب از مخازن و استخرهای ذخیره آب کشاورزی به صفر نزدیک شود. این انتظار به صورت تئوری پذیرفتی است. در واقع بزرگترین نقطه ضعف پوشش‌های ژئومبران، علاوه بر حساس بودن به تخریب‌های مکانیکی، جوش ناقص و اتصال نامناسب در محل درزها است که احتمال بروز آن‌ها وجود دارد. با اجرای مناسب، مقدار نشت تا حد بسیار زیادی باید کاهش یابد. به منظور برآورده میزان تلفات نشت در مخازن آب از روش‌های آزمون صحرایی می‌توان استفاده کرد تا کیفیت جوش‌ها و اتصالات درزها بررسی شود. در بسیاری از پروژه‌ها جوش‌ها و اتصالات تنها به صورت ظاهری و با

میلی‌متر در روز در هر مترمربع ژئومembran کاهش می‌یابد که در مقایسه با مقدار نشت قبل از پوشش و مراحل اول و دوم (به ترتیب ۷۹/۷، ۲۰۰ و ۲۷/۶ میلی‌متر در روز در مترمربع) کاهش نشد، قابل توجه بوده و میزان نشت در محدوده کاملاً مناسبی قرار دارد. این نتیجه نشان‌دهنده کارآیی بالای پوشش ژئومembran خوب اجرا شده، در کنترل نشت آب است.

نتایج این تحقیق، کارآیی قابل قبول پوشش ژئومembran خوب اجرا شده را در کنترل تلفات آب نشان می‌دهد. بنابراین پوشش‌های ژئومembran از طریق کاهش تلفات آب می‌توانند در بهبود بهره‌وری آب کشاورزی موثر باشند. همچنین انجام آزمون نشت آب از پوشش ژئومembran به روش آبایستی می‌تواند راه حل مناسبی جهت بررسی کیفیت اجرای پوشش ژئومembran باشد. با این حال، ارزیابی کارآیی درازمدت و مسائل بهره‌برداری و نگهداری از پوشش‌های ژئومembran ضروری به نظر می‌رسد.

مصالح جدید استانداردهایی تدوین و آزمون‌های کنترل کیفی، بزرگ مقیاس، و صحرایی را اجرا شوند.

۳- یکی از مهمترین نکات در کاربرد ژئومembran‌ها در استخراها، اتصال مناسب لایه ژئومembran به اجزا و تأسیسات جانبی استخرا است. وجود زوایای تندر، مانور دستگاه جوش را در این نواحی دشوار می‌کند و جوش‌ها در این قسمت‌ها اتصال مناسبی نخواهند داشت. بنابراین، در چنین شرایطی بهتر است این اجزا به صورت مناسبی اصلاح شوند. همچنین اتصال ژئومembran به لوله‌های ورودی و خروجی، با یک خرطومی از جنس ژئومembran انجام شود.

۴- آزمون‌های نشت نشان می‌دهد که اگر کیفیت اجرای پوشش استخرا و روش مورد استفاده در اتصال ژئومembran به اجزای جانبی استخرا مناسب باشد، میزان نشت آب به مقدار چشمگیری کاهش خواهد یافت. این آزمون‌ها نشان دادند مقدار نشت در بهترین حالت به ۱۶/۹

مراجع

- Aldea, C. W., Shah, S. P. and Karr, A. F. 1999. Permeability of cracked concrete. *J. Materials Struct.* 32(219): 370–376.
- Anon. 2003. Irrigation water conveyance ditch and canal lining, flexible membrane. conservation practice standard. Natural Resources Conservation Service. USDA.
- Anon. 2006. Standard guide for selection of test methods to determine rate of fluid permeation through geomembranes for specific applications. ASTM D-5886.
- Anon. 2011. GRI Test Methods GM13. Standard Specification for test properties and testing frequency for High Density Polyethylene (HDPE) smooth and textured geomembranes. Geosynthetic Institute. USA.
- Branscheid, V. 1997. Irrigation investment briefs. FAO Investment Centre. Occasional Paper Series. No. 4.
- Ghorbani, F., Roshanfekr, A., Fathi Moghaddam, M. and Tavakkoli Zadeh, A. A. 2006. Assessment of concrete and geosynthetic (geomembrane) linings in canals. Proceeding of the 1st National Conference on Irrigation and Drainage Networks Managements. Ahvaz. Iran. (in Farsi)
- Ivy, D. and Narejo, D. 2003. Canal lining with HDPE. *GFR.* 21(5): 1-4.
- Koerner, R. M. 1998. Designing with Geosynthetics. Prentice Hall. New Jersey. USA.

- Movahedian, M., Maman Poush, A. and Abbasi, N. 2010. Assessment of water leakage in geosynthetic lined irrigation canals and water reservoirs (A case study). Proceeding of the 2nd Iranian Seminar on Geotechnical Issues of Irrigation and Drainage Networks. May 13. Karaj. Iran. (in Farsi)
- Rahimi, H., Ghobadi Nia, M. and Ahmadi, H. 2004. Application of geosynthetics as drain under canals lining. Drainage systems under canals lining Workshop. Dec. 17. Tehran. Iran. (in Farsi)
- Rahimi, H., Sohrabi, T. and Ghobadi Nia, M. 2007. Application of geosynthetics in irrigation and drainage projects. IRNCID. (Translated in Farsi).
- Sattari, D. and Pourmehr, B. 2007. Using simple and fenced geomembrane instead of textured geomembrane (case study: Khoda Afarin irrigation network project). Proceeding of the 2nd Iranian Conference on Construction Experience of Hydraulic Structures and Irrigation and Drainage Networks. Oct. 23-25. Karaj. Iran. (in Farsi)
- Scheirs, J. 2009. A Guide to Polymeric Geomembranes: A Practical Approach. John Wiley and Sons Pub. UK.
- Schultz, B. and De Wrachien, D. 2002. Irrigation and drainage systems: Research and development in the 21st century. *J. Irrig. Drain.* 51(4): 311–327.
- Snell, M. 2001. Lining old irrigation canals: thoughts and trials. *J. Irrig. Drain.*; 50(2):139-157.
- Swihart, J. and Haynes, J. 2002. Canal-lining demonstration project year 10 final report. U. S. Department of The Interior Bureau of Reclamation (USBR).
- Weber, C. T. 2008. Leakage through defects in geomembrane liners under high hydraulic heads. Ph. D Dissertation. The University of Texas.
- Whitting, D. and Walitt, A. 1988. Permeability of concrete. Pub. SP-108: 1-1-18. American Concrete Institute. Detroit.

Application and Water Leakage Control of Geomembrane Linings in Water Reservoirs

M. Movahedan*

*Corresponding Author: Researcher, Agricultural Engineering Research Institute, Karaj, Iran. E-Mail: m.movahedan@gmail.com

Received: 20 November 2011, Accepted: 14 April 2012

Iran has limited water resources that require preservation and reducing water loss from reservoirs, especially in arid and semi arid regions. There are a number of methods available for to control water loss from reservoirs and canals. Concrete linings in water reservoirs and ponds are durable, but their efficiency is limited. Geomembrane sheets are another method of controlling leakage from water reservoirs. In this research, high density polyethylene was used to lining a concrete water reservoir to test its suitability for water proofing and chemical resistance. The benefits and drawbacks of this new lining material were investigated in the design, execution and operation stages. Subsequently, the effectiveness of this liner to control water loss was tested under different. The results showed that a geomembrane liner over a concrete lining requires special consideration during design, installation and maintenance and accessories such as pipes and sumps to reduce excessive stress on the liner. The analysis of water leakage from the liner showed that proper design and installation of the liner and accessories reduce water loss about 38% and limit leakage to 16.9 mm/day/m^2 .

Keywords: Concrete pond, Geomembrane, Leakage test, Water loss